

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: **D. K.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2022, č. j. MSK 125873/2022, ve věci
provedení záznamu bodů v registru řidičů

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2022, č. j. MSK 125873/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Opavy (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 12. 8. 2022, č. j. MMOP 103107/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým

Shodu s prvopisem potvrzuje

byly jako neodůvodněné zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů do registru řidičů a byly potvrzeny na základě pokutových bloků ze dne 13. 3. 2019, 2. 4. 2019, 10. 7. 2021 a 6. 1. 2022 a příkazu ze dne 24. 8. 2020 (nabytí právní moci 4. 9. 2020) provedené záznamy podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Žalobce v žalobě namítal nerespektování odvolacích důvodů žalovaným, který zcela ignoroval žalobcem předložená rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných či obdobných věcech, a zejména pak nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů, resp. vady pokutových bloků ze dne 2. 4. 2019 a 6. 1. 2022. K pokutovému bloku ze dne 2. 4. 2019 žalobce uvedl, že není jednoznačná doba, kdy mělo dojít ke spáchání přestupku, kdy údaj s označením roku není jednoznačný a neodpovídá roku 2019, kdy měl být skutek dle evidence spáchán; údaje na pokutovém bloku tedy dle žalobce nelze porovnat s údaji na oznámení o uložení blokové pokuty. U pokutového bloku ze dne 6. 1. 2022 žalobce namítal, že je v něm uveden zcela nečitelný název obce, kde měl být přestupek spáchán; z popisu přestupkového jednání neplyne jednoznačná skutková podstata popsání jednání ani její propojení se zákonnou povinností, která měla být porušena; právní kvalifikace přestupkového jednání je zapsána zkratkovitě, plyne z ní sice porušení § 18, ale ne jakého bodu či písmena daného ustanovení, není tak možné posoudit oprávněnost uložené sankce, a navíc je zápis částečně nečitelný. K pokutovým blokům pak žalobce obecně namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny, není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, přičemž zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí s tím, že námitky zástupce žalobce se šablonovitě opakují v řadě řízení, často bez ohledu na skutečný obsah spisu. Uvedl, že v dané věci byl podkladem pro relevantní záznamy bodů celkem jeden pravomocný příkaz a dále čtyři příkazové bloky, které správní orgán opatřil a přezkoumal, přičemž tyto obsahují všechny potřebné náležitosti, je v nich identifikován a podepsán žalobce a je z nich nepochybně seznatelné jednání, za které se podle přílohy zákona o silničním provozu zaznamenávají body.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při splnění podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s. ř. s. krajský soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání.
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Prvostupňový orgán oznámil žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění; toto oznámení ze dne 10. 1. 2022 bylo žalobci doručeno dne 12. 1. 2022. Dne 12. 1. 2022 žalobce podal námitky proti provedení záznamu bodů. Prvostupňový orgán si v rámci řízení o námitkách vyžádal kopie pokutových bloků ze dne 13. 3. 2019, 2. 4. 2019, 10. 7. 2021 a 6. 1. 2022, kterými byl žalobce uznán vinným ze spáchání jednotlivých přestupků; do správního spisu byl založen i příkaz ze dne

24. 8. 2020, který nabyl právní moci 4. 9. 2020. Usnesením ze dne 21. 1. 2022 prvostupňový orgán vyrozuměl žalobce o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, popř. navrhnout jejich doplnění. Dne 13. 2. 2022 bylo prvostupňovému orgánu doručeno podání žalobce označené jako „Vyjádření se k podkladům správního spisu“, jehož obsahem byl návrh na přerušení správního řízení na dobu 90 dnů nebo do doby rozhodnutí o mimořádném oprávněm prostředku, přičemž přiložen byl návrh žalobce na zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 6. 1. 2022 adresovaný Policii ČR. Usnesením ze dne 18. 2. 2022 prvostupňový orgán zamítl žádost žalobce o přerušení správního řízení. Rozhodnutím ze dne 23. 2. 2022, č. j. MMOP 24905/2022 prvostupňový orgán zamítl jako neodůvodněné námitky žalobce proti provedení záznamu bodů do registru řidičů a potvrdil na základě pokutových bloků ze dne 13. 3. 2019, 2. 4. 2019, 10. 7. 2021 a 6. 1. 2022 a příkazu ze dne 24. 8. 2020 (nabytí právní moci 4. 9. 2020) provedené záznamy podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu. K odvolání žalobce bylo toto rozhodnutí prvostupňového orgánu rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 6. 2022, č. j. MSK 60348/2022 zrušeno a věc byla vrácena prvostupňovému orgánu k novému projednání s tím, že v dalším řízení prvostupňový orgán opatří lépe čitelnou kopii pokutového bloku ze dne 13. 3. 2019, aby bylo možné posoudit, zda jde o způsobilý podklad pro záznam bodů. Prvostupňový orgán si v rámci dalšího řízení o námitkách vyžádal další kopii pokutového bloku ze dne 13. 3. 2019. Usnesením prvostupňového orgánu ze dne 30. 6. 2022 bylo žalobci oznámeno, že má možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, popř. navrhnout jejich doplnění; na to žalobce reagoval podáním z 21. 7. 2022. Následovalo vydání prvostupňového rozhodnutí (viz odst. 1 tohoto rozsudku), proti němuž žalobce podal 5. 9. 2022 blanketní odvolání, které k výzvě prvostupňového orgánu dne 7. 9. 2022 doplnil. O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, jak je uvedeno v odst. 1 tohoto rozsudku.

6. Dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Dle odst. 3 téhož ustanovení shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
7. Úvodem právního posouzení krajský soud konstatuje, že žalobními námitkami se zabýval v té míře podrobnosti, která vyplývala z podoby žaloby, a také zejména z toho, že žalobní námitky opakovaly námitky odvolací.
8. Předně krajský soud konstatuje, že žalovaný i prvostupňový orgán se řádně vypořádali s povšechnými (šablonovitými) námitkami žalobce. Pokud se týče námitek žalobních, jedná se opět o námitky téže jakosti a jde tedy o námitky vypořádané již správními orgány, které žalobce toliko posouvá do soudního řízení správního. Krajský soud proto odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí, když s vypořádáním žalobcových námitek správními orgány se zcela ztotožňuje.
9. Rozsahu přezkumu záznamu bodů v námitkovém řízení se již opakovaně věnoval ve svých rozhodnutích Nejvyšší správní soud. Určující jsou zejména jeho závěry vyslovené v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle něhož „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b*

odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“ Jak dále judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, v případě pochybností o údajích zaznamenaných v oznámení policie, na jejichž základě je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, je třeba vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti tam uvedené, typicky příslušné pokutové bloky (resp. jejich část A, která správnímu orgánu zůstává).

10. Prvostupňový orgán v projednávané věci kopie pokutových bloků vydaných v blokovém řízení v souvislosti s přestupky, za jejichž spáchání byly zaznamenány žalobci body v bodovém hodnocení řidičů, opatřil a zařadil je do správního spisu.
11. K hodnocení obsahu pokutových bloků Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 uvedl, že „S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. [...] Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“; tyto závěry pak Nejvyšší správní zopakoval i v rozsudku ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37.
12. V projednávané věci žalovaný jasně ocitoval obsah pokutových bloků. Krajský soud konstatuje, že tento popis obsahu pokutových bloků odpovídá pokutovým blokům tak, jak jsou založeny ve správním spise, pouze u pokutového bloku ze dne 13. 3. 2019 žalovaný patrně nedopatřením nesprávně ocitoval ulici, na níž byl přestupek spáchán („ul. Slezská“ namísto „ul. Janská“). Všechny pokutové bloky obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se vymezené přestupky staly a že se jich dopustil žalobce, a to jméno, příjmení, datum narození, číslo občanského průkazu, popř. řidičského průkazu a adresu místa trvalého pobytu žalobce; identifikaci vozidla; popis skutku (čas, místo, způsob spáchání) včetně právní kvalifikace a identifikace zákonné povinnosti, kterou žalobce svým jednáním porušil; výši pokuty; číslo pokutového bloku; místo a den vydání pokutového bloku; identifikaci příslušného správního orgánu a podpis žalobce. Ač i s využitím zkratkovitých formulací, jednání žalobce jsou v každém z pokutových bloků popsána natolik jednoznačně a určitě, že nejsou zaměnitelná s jiným jednáním. Použité formulace jsou v kontextu dalších údajů, především odkazů na příslušná zákonná ustanovení, zcela srozumitelné. Pokutové bloky jsou, ač v některých případech obtížnější, čitelné, a je z nich patrné, komu, kdy a za jaký

přestupek byla ta která pokuta v blokovém řízení uložena. Stran námitek vztahujících se konkrétně k pokutovým blokům ze dne 2. 4. 2019 a 6. 1. 2022 krajský soud ve shodě se správními orgány uvádí následující. Obsah pokutového bloku ze dne 2. 4. 2019 krajský soud bez obtíží porovnal s údaji obsaženými v příslušném oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a dospěl ke shodě, není tedy pravdou, že by údaje nebylo možné porovnat; co se týče doby (roku) spáchání přestupku, krajský soud nemá pochyb o tom, že ke spáchání přestupku došlo 2. 4. 2019, a tvrzení žalobce o nejednoznačnosti tohoto údaje má za ryze účelové. K pokutovému bloku z 6. 1. 2022 krajský soud uvádí, že je v něm zcela čitelně uvedeno místo spáchání přestupku a jasná právní kvalifikace vytýkaného jednání včetně identifikace zákonné povinnosti (nejen s uvedením paragrafu, ale i příslušného odstavce zákona o silničním provozu), kterou žalobce svým jednáním porušil; všechny tyto údaje ostatně žalovaný ocitoval v napadeném rozhodnutí, a žalobce žádné konkrétní námítky ohledně dotčených údajů, jak je konstatoval žalovaný, nevznášel. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že pokutové bloky byly v projednávané věci způsobilými podklady pro záznam bodů do registru řidičů, a v podrobnostech opětovně odkazuje na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Vzhledem k tomu, že podkladová rozhodnutí (pokutové bloky) obsahovala všechny potřebné náležitosti, nejsou žalobní námítky stran nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů, resp. vad pokutových bloků důvodné.

13. I obecnou námitku žalobce stran nerespektování odvolacích důvodů žalovaným, který měl ignorovat žalobcem předložená rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných či obdobných věcech, krajský soud shledal nedůvodnou. V rámci této námítky totiž žalobce tvrdil, že z jím předložených rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných či obdobných věcech vyplývá ustálenost praxe v tom, že správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou zaznamenávány body, avšak zjevně opomněl, že přesně této ustálené praxi v projednávané věci správní orgány dostály. Žalovaný i prvostupňový orgán se důsledně zabývali jednotlivými pokutovými bloky i příkazem a jejich způsobilostí být relevantním podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, jak je již odůvodněno výše. Vzhledem k tomu v tomto ohledu nemohlo dojít ani k narušení právní jistoty žalobce, resp. jeho legitimního očekávání.
14. Jelikož krajský soud shledal všechny žalobní námítky nedůvodnými, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. Výrok o nákladech řízení má pak oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který neměl v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nicméně protože mu nad rámec úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly, náhrada nákladů řízení mu přiznána nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 26. března 2024

Mgr. Jiří Gottwald

Shodu s prvopisem potvrzuje

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje